

МЕДІАОСВІТА У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ПАРАДИГМІ

Визначення даного поняття можна звести до наступних трьох

1. Педагогічна наука, що вивчає вплив засобів масової інформації на дітей та підлітків і розробляє теоретичні питання підготовки учнів до зустрічі зі світом ЗМІ;
2. Практична спільна діяльність вчителя та учнів з підготовки дітей і підлітків до використання засобів масової інформації і до розуміння ролі медіа в культурі і сприйнятті світу;
3. Освітня область, змістом якої є знання про роль засобів масової інформації в культурі і сприйнятті світу та вміння ефективної роботи з медійною інформацією.

«Медіаосвіта» - науково-освітня область, предметом якої є засоби масової інформації та комунікації в педагогічному аспекті їх багатоманітних зв'язків зі світом, суспільством і людиною.

У теоретичному відношенні – на перетині педагогіки і комплексної науки про медіа.

У практичному – передбачає діяльність навчальних закладів по підготовці до життя в медіасвіті.

Синонім «медіаосвіти»

«медіакультура»,

«інформаційна культура»

«медіаграмотність» (іноді у значенні – результат або мета процесу медіаосвіти).

«Медіаосвіта» - всі цілеспрямовані та систематичні дії, призначені для задоволення освітніх потреб, породжуваних фактом існування масмедіа.

Розвиток медіаосвіти підтримується міжнародними організаціями.

- Рада Європи в 1989 році прийняла резолюцію, в якій висловилася за те, щоб медіаосвіта починалася як можна раніше і тривала всі шкільні роки в якості обов'язкового для вивчення предмету.
- ЮНЕСКО рекомендує медіосвіту до впровадження в національні навчальні плани всіх держав, у систему додаткової, неформальної та «довічної» освіти, розглядає її як частину основних прав громадянина будь-якої країни світу на свободу самовираження, на отримання інформації і як інструмент підтримки демократії.

- У Резолюції Європарламенту “настійно рекомендується включити медіаграмотність як дев’яту базову компетенцію в європейську програму освіти протягом всього життя, представлену в Рекомендації 2006/962/ЕС”.
- Рекомендується включити в програму підготовки педагогічних кадрів обов’язковий модуль з медіаосвіти для всіх ступенів шкільної освіти, щоб сприяти інтенсивнішому впровадженню цього предмету; ... познайомити вчителів всіх спеціальностей і у всіх типах шкіл з використанням аудіовізуальних засобів навчання і з проблемами, що стосуються медіаосвіти”

- У Резолюції Європарламенту від 16 грудня 2008 року що “межі між всіма видами медіа (аудіовізуальними і друкарськими, традиційними і цифровими) стираються, і різні форми медіа зближуються в технічному і змістовому плані;
- нові засоби масової комунікації проникають у всі сфери людського життя завдяки інноваційним технологіям;
- ці нові медіа стимулюють громадян бути активнішими медіакористувачами.
- Створюючи власний медіаконтент і зразки медійної продукції, користувачі глибше розуміють принципи і цінність професійно створених медіатекстів... мета навчання медіаосвіченості – допомогти людям в практичному і творчому використанні медіа та їх змісту, навчити їх критично аналізувати продукцію медіа, розуміти характер роботи індустрії медіа, а також самостійно створювати власний медіаконтент”

60-70-ті роки ХХ століття

- «інформаційний вибух»
- розвиток телебачення
- «захисна» ідеологія і культурологічний ухил

80-90-ті роки ХХ століття

- розвиток Інтернету і мобільної телефонії
- триває він до цього дня
- питання «інтернетизації» і «медіатизації»
ОСВІТИ

Цілі медіаосвіти та інформатизації освіти

- інформатизація освіти має на увазі в першу чергу технологічний аспект модернізації освіти, тоді як в медіаосвіті переважає змістовний.
- наріжний камінь медіаосвіти - формування адекватних ціннісних орієнтацій населення
- процес інформатизації не вирішує ціннісних завдань

Концепція впровадження медіаосвіти в Україні

Мета –

створення ефективної системи медіаосвіти
заради забезпечення всебічної підготовки
дітей і молоді до безпечної та ефективної
взаємодії із сучасною системою медіа,
формування у них медіа-обізнаності, медіа-
грамотності і медіа-компетентності
відповідно до їхніх вікових та індивідуальних
особливостей

Головні завдання медіа-освіти полягають у сприянні формуванню:

- *медіа-імунітету* особистості
- *рефлексії і критичного мислення*
- *здатності до медіа-творчості*
- *спеціалізованих аспектів медіа-культури:* візуальної медіа-культури (сприймання кіно, телебачення), музичної медіа-культури, розвинених естетичних смаків щодо форм мистецтва, опосередкованих мас-медіа, та сучасних напрямів медіа-арту тощо.

Основні принципи медіаосвіти

1. Особистісний підхід
2. Перманентне оновлення змісту
3. Орієнтація на розвиток інформаційно-комунікаційних технологій
4. Пошанування національних традицій
5. Пріоритет морально-етичних цінностей
6. Громадянська спрямованість
7. Естетична наснаженість
8. Продуктивна мотивація

Базові цілі медіаосвіти:

- розвиток комунікативних здібностей учнів;
- формування критичного мислення;
- навчання сприйманню інформації, перекодуванню візуального образу у вербальну знакову систему;
- оцінювання якості інформації, вироблення вмінь вибирати при «споживанні» інформації з мас-медіа;
- підвищення загальнокультурного рівня особистості.

Послідовність етапів медіаосвіти:

1. Оволодіння технічними засобами нових медіа.
2. Навчання сприймати інформації з екрану.
3. Навчання оцінювати якість інформації.
4. Формування критичного мислення учня.
5. Навчання емоційного сприйняття творів сучасної медіакультури.
6. Розкриття технології створення й інтерпретації інформації.
7. Творчість за допомогою засобів нових медіа.

Існує небезпека виникнення
“псевдоінформаційної” технології навчання,
коли робота з мультимедіа в межах різних
дисциплін стає самоціллю, а не засобом
досягнення навчальної мети.